

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 9Csp/126/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718201643
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Guček
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2718201643.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 701,34 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 701,34 € od 1.9.2018 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 701,34 €, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

IV. Súd žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 701,34 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 701,34 € od 1.9.2018 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 701,34 €, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

IV. Súd žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou podanou na tunajšom súde dňa 6.11.2018 domáha, aby súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 701,34 € s príslušenstvom, a to z titulu vydania bezdôvodného obohatenia a zároveň sumu 701,34 € z titulu primeraného finančného zadostučinenia.

2. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 9Csp/126/2018-84 zo dňa 1.4.2019, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 701,34 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 701,34 € od 1.9.2018 do zaplatenia ako aj povinnosť zaplatiť primerané finančné zadostučinenie vo výške 701,34 €, zároveň určil, že zmluvná podmienka uvedená v bode 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 11.10.2013 je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky. Posledným výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

3. Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný výlučne v rozsahu výrokov I., III. a IV. odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 25Co/139/2019-126 zo dňa 28.4.2020, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých vyhovujúcich výrokoch I. a III. a vo výroku IV. o náhrade trov konania zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V právnom závere odvolací súd skonštatoval, že pokiaľ súd posudzoval uzavretú spotrebiteľskú zmluvu z hľadiska prípustnosti výšky v nej dohodnutej úrokovej sadzby, ktorá je súčasťou odplaty, bolo povinnosťou súdu posúdiť odplatu ako celok a aplikovať na vec uvedený § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ex offo, nakoľko nie je možné porovnávať primeranosť výšky úrokovej sadzby bez porovnávania odplaty ako celku. Z uvedeného dôvodu je potom predčasné rozhodnutie o primeranom finančnom zadosťučinení. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne vec v právoplatne neskončenej vrátenej vyhovujúcej časti preskúmať, zaoberať sa pritom vecnou aj právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia a na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a za tým účelom doplniť dokazovanie v súlade s ustanovením § 295 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Súd v zmysle právneho záveru odvolacieho súdu doplnil dokazovanie písomnými vyjadreniami žalobcu a žalovaného, úrokovými mierami úverov, hodnotením dlžníka a výpisom z účtu žalobcu.

4. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 11.10.2013 (ďalej len Zmluva) vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.170,- €, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach po dobu 42 mesiacov v sume 62,69 €. Zmluvné strany si zároveň dohodli RPMN vo výške 69,79 %, priemernú RPMN 46,06 %, ročnú úrokovú sadzbu 70,02 %, celkovú čiastku úveru 2.632,98 €. Zmluvné strany zároveň uzavreli Dohodu o poskytnutí služby za odplatu 168,17 € a na samostatnom tlačive Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka, v zmysle ktorej v prípade omeškania s úhradou pohľadávok je zamestnávateľ dlžníka povinný vykonávať v prospech veriteľa (t.j. žalovaného) mesačné zrážky zo mzdy dlžníka (t.j. žalobcu).

5. Zo žiadostí žalovaného o vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 14.4.2016, zo dňa 13.10.2017 a zo dňa 30.5.2018 mal súd preukázané, že žalovaný požiadal zamestnávateľov žalobcu (obchodné spoločnosti X. X., X., X. X., X. a Q., Y..) o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu na základe Dohody o zrážkach zo mzdy, a to z dôvodu neuhradenej splatnej pohľadávky. Z potvrdenia zamestnávateľa žalobcu X. X., X. súd zistil, že vykonal deväť mesačných zrážok zo mzdy žalobcu vo výške 62,69 € mesačne (za obdobie od 05/2016 do 01/2017). Z potvrdenia zamestnávateľa žalobcu X. X., X. vyplýva, že celkovo vykonal päť mesačných zrážok zo mzdy žalobcu vo výške 81,50 € mesačne (za obdobie od 10/2017 do 2/2018).

6. Z výplatných pásov žalobcu vyplýva, že zo mzdy za mesiac február 2018 bola v prospech žalovaného vykonaná zrážka zo mzdy vo výške 81,50 €, za mesiac jún 2018 vo výške 84,15 € a za mesiac júl 2018 vo výške 84,31 €.

7. Zo súhrmných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2013 súd zistil, že priemerná výška ročne percentuálnej miery nákladov pre spotrebiteľské úvery vo výške do 1.500,- € so splatnosťou od 1 do 5 rokov bola vo výške 46,06 %.

8. Z listiny označenej ako Hodnotenie dlžníka (žadateľa o poskytnutie úveru) zo dňa 3.10.2013 vyplýva, že žalobca uviedol výšku svojho priemerného čistého mesačného príjmu 403,68 € a výdavky vo výške 204,- €, z ktorých vyplývajú voľné zdroje (príjmy - výdavky) vo výške 199,68 €. Z výpisu z účtu žalobcu zo dňa 30.9.2013 súd zistil, že na účet žalobcu bol uskutočnený bezhotovostný vklad od jeho zamestnávateľa vo výške 379,80 €.

9. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

10. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

11. Podľa § 7 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. 17)

12. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

13. Podľa § 11 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

14. Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len Občiansky zákonník) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

17. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za

individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobia prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

20. Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

21. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

23. Podľa § 551 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

24. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

25. Na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne. Súd po doplnení dokazovania a opätovnom právnom posúdení vychádzajúc aj zo záverov rozhodnutia odvolacieho súdu vyhodnotil žalobu za dôvodnú, nakoľko bolo preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere, ktorú súd vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorenú podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (t.j. nie ako revolvingovú zmluvu), nakoľko úver bol žalobcovi poskytnutý jednorazovo (reálne vo výške 1.170,- €), pričom revolving žalobca nevyužil. Súd zistil, že predmetná Zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom žalobca mal v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení Zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Z povahy spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že nesmú obsahovať neprimerané podmienky, t. j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

26. V súvislosti s navrhovaným petitom žaloby (keďže žalobca sa domáha zaplatenia sumy z titulu bezdôvodného obohatenia zrealizovaného formou zrážok zo mzdy zamestnávateľmi žalobcu) súd ako

predbežnú otázku posúdil platnosť Dohody o zrážkach zo mzdy. Súd konštatuje, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v eurokonformnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly a na túto skutočnosť musí súd brať zreteľ. Vychádzajúc z uvedeného je súd toho názoru, že predmetná Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to pre neurčitosť právneho úkonu. Predmetná dohoda totiž neobsahuje označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide („Spoločnosť bude mať /má/ voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne...“) ani výšku dohodnutých zrážok. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejaviť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Zároveň predstavuje formulárovú dohodu, ktorá so žalobcom ako spotrebiteľom nebola individuálne dojednaná a žalobca tak nemal možnosť ovplyvniť jej obsah, pričom svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán sporu v neprospech spotrebiteľa, teda žalobcu.

27. Pri posudzovaní odplaty za spotrebiteľský úver súd uvádza, že odplata v prejednávanej veci vo výške 69,79 % nie je oproti priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len RPMN) platnej ku dňu podpísania zmluvy v rozsahu 46,06 % sadzbou, ktorá by podstatným spôsobom túto sadzbu prevyšovala. Súd vychádzal zo súhrnných informácií za 2. štvrťrok roku 2013, a to v zmysle § 9 ods. 2 písm. y/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého ustanovenia platnou priemernou hodnotou RPMN na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty RPMN za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. Súd v zmysle právneho záveru odvolacieho súdu podľa § 295 CSP doplnil dokazovanie porovnaním výšky odplaty dohodnutej medzi zmluvnými stranami s obdobnými spotrebiteľskými úvermi. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka prihliadol na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých finančných prostriedkov a lehotu splatnosti, t.j. pri posudzovaní Zmluvy z hľadiska prípustnosti výšky úrokovej sadzby vychádzal z posúdenia odplaty ako celku (nie samostatne, izolovane). Uvedené kritériá zohľadňuje tabuľka zverejňovaná Ministerstvom financií SR označená ako Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých úveroch veriteľmi. Výška celkovej odplaty je teda regulovaná, a to nielen pokiaľ ide o úrokovú sadzbu, ale aj jej celkovú výšku, na ktorú má vplyv aj spôsob zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Podľa ustálenej judikatúry súdov za podstatné prevýšenie odplaty možno považovať odklon od priemernej sadzby o 25-27 % (napr. uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 43CoSr/1/2018 zo dňa 2.3.2018). Súd mal takisto preukázanú finančnú situáciu žalobcu ako spotrebiteľa v čase uzavretia Zmluvy (príjmy a výdavky), vyhodnotil ju však ako v predmetnom období ako obvyklú, a to vychádzajúc zo sumy minimálnej mzdy za rok 2013 (337,70 €), keď žalobca v dokumente Hodnotenie dlžníka (č.l. 157) uviedol výšku svojho príjmu zo zamestnania 403,68 €. V súvislosti s argumentáciou žalobcu, že výšku odplaty je potrebné posúdiť ako neplatnú (úžernickú), súd dodáva, že nie je možné porovnávať primeranosť výšky úrokovej sadzby bez porovnávania odplaty ako celku. Z uvedeného dôvodu teda nemožno vychádzať z listiny predloženej žalobcom uvádzajúcej úrokovú mieru úverov pre nové obchody (č.l. 140).

28. Po preskúmaní Zmluvy súd dospel k záveru, že obsahuje termín konečnej splatnosti úveru, keďže uvedená náležitosť vyplýva z počtu mesačných splátok vyjadreného v Zmluve číslom XX.. V súvislosti s argumentáciou žalobcu, že úver z predmetnej Zmluvy je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu neuvedenia skutočnej výšky úveru súd konštatuje, že žalobcovi bola síce v skutočnosti vyplatená nižšia suma (1.001,83 €), ustanovenia upravujúce ochranu spotrebiteľa však nevylučujú možnosť započítania iného plnenia (v danom prípade odplaty za možnosť odkladu splátok). Vo vzťahu k ďalšej žalobcom namietanej absencii náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere spočívajúcej v neuvedení výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov súd uvádza, že pri posudzovaní náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch vychádzal z eurokonformného výkladu predmetného ustanovenia, podľa ktorého nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, t.j. rozpis splátok po častiach, a teda aby zmluva obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky, ako to konštatoval aj Najvyšší súd SR uznesením č. k. 3 Cdo 146/2017 zo

dňa 22.2.2018. Takisto má súd za to, že žalovaný v zmysle ustanovenia § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť žalobcu ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, čo mal súd preukázané listinou Hodnotenie dlžníka a tiež výpisom z účtu žalobcu. Z uvedených dôkazov vyplýva, že žalobca na jednej strane uviedol výšku svojho čistého príjmu 403,68 € a výšku výdavkov 204,- €, na základe ktorých údajov žalovaný ako veriteľ vyhodnotil, že žalobca je schopný splácať požadovaný úver. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že tvrdenia žalobcu o výške čistého príjmu (230,- €) a o výdavkoch (okrem iného spočívajúcich v splátkach ďalšieho úveru) v čase uzatvárania zmluvy sa javia ako účelové, keďže uvedené údaje v predmetnom dotazníku neuviedol a teda je potrebné súhlasiť s tvrdením žalovaného, že žalobca nepostupoval podľa stanovenia § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keďže neuviedol úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

29. Súd však konštatuje, že v Zmluve sú uvedené rozdielne obsahové náležitosti líšiace sa v údajoch o RPMN úveru (bod 5 predpokladaná výška RPMN 70,02 % a bod 6 RPMN za úver 69,79 %) a teda v prípade náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nemožno hovoriť o akceptácii návrhu zmluvy žalovaným, ale o novom návrhu, ktorý mal byť žalobcom písomne prijatý alebo odmietnutý. V konaní však nebola preukázaná existencia dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných písomných prejavov zmluvných strán v časti upravujúcej údaj o RPMN za úver, v dôsledku čoho je Zmluva v uvedenej časti v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná (napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/221/2019 zo dňa 31.3.2020). Následkom neplatnosti časti Zmluvy je potom absencia obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej skutočnosti je potrebné považovať predmetný úver v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov.

30. Na základe uvedených skutočností možno uzavrieť, že žalovaný plnil podľa Zmluvy a poskytol žalobcovi úver vo výške 1.170,- €. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca sa dostal do omeškania so splátkami úveru, žalovaný požiadaval zamestnávateľov žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy, nakoľko ku dňu 14.4.2016 mal voči žalobcovi pohľadávku vyplývajúcu z predmetnej Zmluvy vo výške 1.618,01 €, ku dňu 13.10.2017 vo výške 1.244,78 € a ku dňu 30.5.2018 vo výške 880,42 €. Zrážky zo mzdy boli žalobcovi vykonané vo výplatách za mesiace máj 2016 až január 2017, október 2017 až február 2018 a jún 2018 až júl 2018, a to v celkovej sume 1.140,17 €. Keďže úver je bezúročný a bez poplatkov, žalobca bol povinný vrátiť žalovanému len poskytnutú sumu istiny úveru vo výške 1.001,83 € (t.j. bez zmluvných úrokov a bez odplaty za poskytnutie služby), celkovo však žalovanému uhradil sumu 2.519,35 €, ako to vyplýva z karty klienta (ku dňu 24.2.2016 žalobca zaplatil sumu 1.379,18 €) a z potvrdení zamestnávateľov žalobcu (za obdobie od mesiaca máj 2016 do mesiaca júl 2018 mu bola zrazená mzda v celkovej výške 1.158,17 €). Žalobca sa však domáha zaplata sumy zrazenej zo mzdy žalobcu len v nepremiálnej časti za obdobie december 2016 až júl 2018, ktorej vyplatenie žalovanému súdu preukázal, preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a žalovanému uložil povinnosť v zmysle § 456 Občianskeho zákonníka vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 701,34 €, ktorá predstavuje majetkový prospech žalovaného získaný plnením bez právneho úkonu. Zároveň žalobcovi priznal nárok na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej sumy od 1.9.2018 do zaplata, t.j. od prvého dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, kedy mu bola vykonaná posledná zrážka zo mzdy (v súlade s dispozičným právom žalobcu), ktorých výška je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

31. Súd žalobcovi priznal aj nárok na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, nakoľko bolo preukázané porušenie práv žalobcu ustanovených citovaným zákonom zo strany žalovaného spočívajúce v uzavretí Zmluvy obsahujúcej neplatné zmluvné dojednania, a to jednak Dohodu o zrážkach zo mzdy (viď odsek 26 odôvodnenia), ďalej zmluvnú podmienku upravujúcu odplatu za poskytnutie služby spočívajúcu v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru a za poskytnutie služby spočívajúcu v možnosti odkladu splátok splatnosti revolvingu (viď výrok II. rozsudku zo dňa 1.4.2019), ako aj v absencii obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (viď odsek 29 odôvodnenia). Cieľom finančného zadosťučinenia je dovršenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Citované ustanovenie § 3 ods. 5 vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takého porušenia práv alebo povinností privodiť ujmu spotrebiteľovi. Vychádzajúc z judikatúry všeobecných súdov je bez právneho významu, či ujma

spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 22Co/66/2017).

32. Súd na základe uvedeného konštatuje, že žalobcovi vznikla ujma v nemajetkovej sfére, nakoľko na základe neplatných právnych úkonov, resp. bez právneho dôvodu (keďže požadovaný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov) uhradil žalovanému sumu 1.517,52 €, ktorú mu nebol povinný uhradiť. Súd má za to, že priznanie primeraného finančného zadosťučinenia žalobcovi sa javí ako dôvodné, nakoľko zo strany žalovaného došlo k viacnásobnému porušeniu práv žalobcu, ktorej ochrany sa žalobca úspešne domáha. S ohľadom na uvedené skutočnosti súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie primeraného zadosťučinenia v sume 701,34 €, t.j. vo výške rovnajúcej sa sume bezdôvodného obohatenia žalovaného. Požadovanú sumu zadosťučinenia súd považuje za spravodlivú, nakoľko vychádza z ujmy, ktorá žalobcovi vznikla, keďže predstavuje sumu, ktorú žalobca žalovanému uhradil bez právneho dôvodu. Zároveň možno uzavrieť, že je primeraná povahy a rozsahu porušenia práv žalobcu, keďže zodpovedá svojmu účelu, t.j. poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Súd prihliadol na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania žalovaného (neplatná dohoda o zrážkach zo mzdy, neprijateľná zmluvná podmienka upravujúca odplatu za službu, vyhlásenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru), vplyv konania, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a vyhodnotil požadovanú výšku primeraného finančného zadosťučinenia v danej sume za primeranú. Priznaná suma je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel žalobca v dôsledku konania žalovaného trpieť (zrážky zo mzdy) a je takisto satisfakciou postihujúcou žalovaného, ktorý konal ako dodávateľ závadne.

33. K argumentácii žalovaného, že na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je nevyhnutné rozhodnutie súdu o porušení práva alebo povinnosti vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy (teda že takéto porušenie musí vyplývať z právoplatného rozhodnutia súdu), súd uvádza, že predpokladmi na priznanie nároku je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti a spôsobilosť takého porušenia privodiť ujmu spotrebiteľovi. Iný výklad citovaného ustanovenia nevyplýva ani z uznesenia Najvyššieho súdu SR č. k. 6Cdo/389/2015, na ktoré rozhodnutie poukazuje žalovaný, nakoľko v jeho odôvodnení sa len konštatuje, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti (napr. aj nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia), neuvádza sa v ňom však taký výklad citovaného ustanovenia, že by podmienkou na jeho priznanie malo byť právoplatné rozhodnutie súdu o porušení práv spotrebiteľa.

34. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanému v plnom rozsahu, nakoľko mal plný úspech vo veci samej (súd žalobcovi priznal nárok uplatňovaný žalobou v celom rozsahu). Posledným výrokom súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 3 CSP priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, nakoľko v odvolacom konaní bol plne úspešný. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z.. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).